

Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 50/12
V Lucemburku dne 26. dubna 2012

Rozsudek ve spojených věcech C-578/10 až C-580/10
Staatssecretaris van Financiën v. L.A.C. van Putten, P. Mook, G. Frank

v rámci krátkodobé bezplatné přeshraniční výpůjčky motorového vozidla musí být vnitrostátní registrační daň vypočtena v závislosti na délce jeho užívání

Unijní právo brání takové dani, je-li vybírána v plném rozsahu a bezpodmínečně při prvním použití tohoto vozidla na vnitrostátním území, i když dotčené vozidlo není určeno převážně k trvalému užívání na tomto území nebo není tímto způsobem skutečně užíváno

V Nizozemsku je vybírána registrační daň („daň MVM“) z osobních motorových vozidel a motocyklů při jejich zápisu do rejstříku. Jsou-li tato vozidla či motocykly zapsány v jiném členském státě a bezplatně poskytnuty nizozemskému rezidentovi, je tato daň dlužná od prvního použití tohoto vozidla v nizozemské silniční síti.

Paní Van Putten a pan Mook jsou nizozemskými státními příslušníky s bydlištěm v Nizozemsku. Paní Van Putten užívala dočasně vozidlo svého otce, registrované v Belgii, k soukromým účelům, a pan Mook si vůz vypůjčil od rodinného příslušníka s bydlištěm v Německu. Paní Frank je německou státní příslušnicí s bydlištěm v Nizozemsku. Užívala motorové vozidlo přítele, který žije v Německu.

Během kontroly úředníci nizozemské daňové správy konstatovali, že paní Van Putten, pan Mook a paní Frank si vypůjčili osobní motorová vozidla registrovaná v jiných členských státech a používali je v Nizozemsku, aniž odvedli daň MVM. Při nové kontrole, k níž došlo za stejných okolností, jim nizozemská daňová správa uložila zaplatit částku 5 995 eur (paní Van Putten), 1 859 eur (pan Mook) a 6 709 eur (paní Frank).

Vzhledem k tomu, že jejich námitky podané proti těmto rozhodnutím byly daňovou správou zamítnuty, obrátili se na nizozemské soudy. Hoge Raad der Nederlanden (Nejvyšší soud Nizozemska), který rozhoduje v posledním stupni, položil Soudnímu dvoru otázku, zda daň MVM, která nezohledňuje délku užívání vypůjčeného vozidla v nizozemské silniční síti a která se vybírá, ač tyto osoby nemohou uplatnit právo na osvobození od daně nebo na její vrácení, je slučitelná s unijním právem.

Soudní dvůr nejprve konstatoval, že bezplatné přeshraniční výpůjčky osobního automobilu představují pohyb kapitálu ve smyslu článku 56 ES.

Soudní dvůr dále připomněl, že zdanění vozidel nebylo na úrovni Unie harmonizováno, a že členské státy mají tedy volnost vykonávat svou daňovou pravomoc v této oblasti, avšak za podmínky, že ji vykonávají v souladu s unijním právem.

Z nizozemského práva vyplývá, že v rámci bezplatné přeshraniční výpůjčky vozidla, které není registrováno v Nizozemsku, je osobou povinnou k dani MVM osoba, která má předmětné vozidlo ve skutečnosti k dispozici, což vede ke zdanění tohoto druhu výpůjček. Naproti tomu stejný druh výpůjčky není podroben této dani, pokud je předmětné motorové vozidlo registrováno v Nizozemsku. Soudní dvůr má za to, že takové odlišné zacházení, které zřejmě rozlišuje podle členského státu, ve kterém bylo registrováno vypůjčené vozidlo, činí bezplatné přeshraniční výpůjčky méně atraktivní, a proto představuje omezení volného pohybu kapitálu.

Soudní dvůr nakonec zkoumal, zda situace nizozemského rezidenta, který v nizozemské silniční síti užívá bezplatně vozidlo registrované v tomto státě, je objektivně srovnatelná se situací nizozemského rezidenta, který za stejných podmínek užívá vozidlo registrované v jiném členském státě. Soudní dvůr v tomto ohledu konstatoval, že je sice pravda, že vlastníci vozidel registrovaných v Nizozemsku již zaplatili daň MVM při registraci vozidla v nizozemském rejstříku, avšak tato vozidla jsou určena hlavně k trvalému užívání na území Nizozemska nebo jsou skutečně tímto způsobem užívána.

Podle ustálené judikatury mohou členské státy podrobit registrační dani vozidlo registrované v jiném členském státě, pokud je uvedené vozidlo určeno hlavně k trvalému užívání na území prvního členského státu. V projednávané věci však dotyčné osoby musely zaplatit částku daně MVM v plné výši, přičemž její výše byla vypočtena bez ohledu na délku užívání předmětných vozidel a ačkoli uživatelé těchto vozidel nemohli uplatnit právo na osvobození od daně nebo na její vrácení; ze spisů předložených Soudnímu dvoru však nevyplývá, že jsou tato vozidla určena hlavně k trvalému užívání na území Nizozemska či že jsou skutečně tímto způsobem užívána.

Je věcí Hoge Raad, aby posoudil dobu trvání výpůjček a povahu skutečného užívání vypůjčených vozidel. Pokud jsou vozidla, která nejsou registrována v Nizozemsku, určena hlavně k trvalému užívání na území Nizozemska či jsou skutečně tímto způsobem užívána, odlišné zacházení mezi rezidentem Nizozemska, který bezplatně užívá takové vozidlo, a osobou, která užívá za stejných podmínek vozidlo registrované v tomto členském státě, skutečně neexistuje. Naposled uvedené vozidlo, které je rovněž určeno hlavně k trvalému užívání na území Nizozemska, již totiž bylo při své registraci v Nizozemsku podrobeno dani MVM. Za těchto podmínek by tedy daň MVM, která je požadována při prvním použití vozidla neregistrovaného v Nizozemsku v nizozemské silniční síti, byla odůvodněna stejně jako daň splatná při registraci vozidla v Nizozemsku za předpokladu, že uvedená daň bere v úvahu amortizaci vozidla v okamžiku jeho prvního použití. Naproti tomu, pokud vozidla nejsou určena hlavně k trvalému užívání na území Nizozemska nebo nejsou skutečně tímto způsobem užívána, existovalo by skutečně odlišné zacházení a předmětné zdanění by nebylo odůvodněné.

Soudní dvůr tedy odpověděl, že unijní právo brání právní úpravě členského státu, která svým rezidentům, kteří užívají vozidlo registrované v jiném členském státě a vypůjčené od rezidenta posledně uvedeného státu, při prvním použití tohoto vozidla na tuzemské silniční síti ukládá daň v plné výši, která je obvykle splatná při registraci vozidla v prvně uvedeném členském státě, bez ohledu na délku používání předmětného vozidla v této silniční síti a bez možnosti těchto osob uplatnit právo na osvobození od daně nebo na její vrácení, pokud totéž vozidlo ani není určeno hlavně k trvalému užívání na území prvního členského státu, ani není skutečně tímto způsobem užíváno.

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu unijního práva nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehoczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlášení rozsudku je dostupný na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106